

BIBLIOTEKA

ESH-1
1737

DRITERO AGOLLI

PJATA GDHEND GURIN

vjersha dhe poema

1000

314-1
A37

DRITERO AGOLLI

FJALA GDHEND GURIN

vjersha dhe poema

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

DRITERO AGO. 18

ITALIA GIOHEND CURIN

Joseph die poena

SHETPIA BOTTESE - NAIM FRASHERIN

Prof. M. M. M. M.
1907

I. KËNGA E NJERIUT

...
...
...
...

...
...
...
...

...
...
...
...

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

MALLI I PARË

*O ti që largohesh nga vatra e parë,
E di se vatra ndez mallë dhe zjarrë?*

Në bulevard qëndroj një çast i heshtur
Përballë apartamentit tim të vjetër.
Dritaret anembanë janë ndezur
Atje ku sot i lumtur rron një tjetër.

Njatjeta, byrazer, i them me vete
Nga larg duke shikuar në dritare.
Nga pemë e trotuarit vjen një fletë
Dhe bje në jakën time me kollare.

Sa vjet jetova qetë dhe me zhurmë
Këtu ku janë ndezur sonte dritat!
Poema e artikuj shkrojta shumë
Dhe dasmë bëra dhe fëmijë rrita!

Pa gjumë gdhiva netët herë-herë,
Menduar mbi fletore e mbi libër
Dhe prita miq, kur ndalën te kjo derë,
Dhe prita miq pa lodhje dhe pa qibër.

Dhe ç'pata shkruar e lexonin miqtë
Të urtë, shamatorë, kokëshkretë...
Gëzoheshin, thartonin dhe turinjtë
Dhe thoshin: «presim vargun e vërtetë»!

Dhe kushedi sa herë mora rrugët
Me ta në gjithë Shqipërinë time!
Në djall kuzhina, pjatat, kupat, lugët,
Ta gjejmë vargun tok në udhëtime!
Po përsëri me libra dhe fletore
Te ky apartament i vogël vinja
Me pantallona mbushur plot me rrodhe,
Me flokët mbushur hala nga dëllinja...

Në bulevard qëndroj e ndez cigarë
Përballë apartamentit tim të vjetër.
Nga xhami i ndezur ndizet malli i parë,
Që s'transferohet në shtëpinë tjetër.

1976

U mplakën, lindën, ikën larg,
Po s'e harruan atë prag!

Paçka se shkuan në mërgim,
Sërishmi erdhën fluturim...

Dhe mars për mars dhe mot për mot
I bënë çerdhes një remont.

Remont, remont e zogj e zogj,
Sa herë fleta u përpoq!...

Më vjen në mendje një shtëpi
Me mollë, dardha dhe avlli.

Dhe s'e harroj dot atë plep,
Ku kishte çerdhen një lejlek.

Stërnip i tij akoma vjen;
Stërnip, njetjteta po të them!

Do pleqërojmë ti dhe unë.
Si ne do lindin shumë e shumë...

1976

J E T A

*Jam i gjallë e jam ndë jetë,
Jam në dritë të vërtetë.*

Naim Frashëri

Njeriu jeton, krijon, lufton çdo ditë
Dhe vjen një çast dhe sytë mbyll përjetë.
Këtë me kohë e dimë që të gjithë
Dhe s'vihet në dyshim kjo e vërtetë.

Po unë kur të futesha në tokë,
Kur njerëzit të mblidheshin në dhomë,
Do desha të mendonin miq e shokë:
— Ka shkuar me shërbim dhe vjen më vonë...

1977